

عنوان مقاله:

معماری زمینه گرا گذار از مدرنیسم

محل انتشار:

اولین کنفرانس سالانه پژوهش های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

کاووه عاکف - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه، کرمانشاه، ایران.

سیدعلی نوری - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرمانشاه، گروه معماری، کرمانشاه، ایران.

خلاصه مقاله:

زمینه گرایی یکی از دیدگاه های رایج در شهرسازی است که زمینه را به مثابه رویداد تاریخی می پندارد. معماری زمینه گرا نه تاکید بر تقلید دارد و نه مانع نوآوری و خلاقیت است. پیام آن توجه به محیط کالبدی پیرامون اثر معماری است. این امر می تواند هم برای خود اثر معماری و هم برای زمینه عاملی مثبت و تقویت کننده باشد. گرایش اخیر در معماری به طراحی آگاه نسبت به محیط تاکید دارد. تجربه هنر و معماری مدرن یا سبک بین الملل که قطع رابطه بین محیط تاریخ و سنت بود نشانه بارزی از یک تجربه شکست خورده است. این متن در نظر دارد با استفاده از روش کتابخانه ای به بررسی مفهوم معماری زمینه گرا، اصول و ویژگی های آن در مقابل معماری مدرن بپردازد، و در آخر به این نتیجه برسد که معماری و شهرسازی زمینه گرا می تواند بامورد توجه قرار دادن به ابعاد کالبدی، تاریخی، فرهنگی - اجتماعی، اقلیمی و انسانی به بهبود زندگی بشر کمک نماید.

کلمات کلیدی:

معماری، زمینه گرایی، محیط، کالبد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/544434>

